

Srdce A Rozum

Petr Rezek

Mlčíš jen a spíš,
něco je teď v nás,
jak ten déšť tam venku za oknem
co právě neslyšíš...

Čekám s únavou
všech svých návratů,
zpátky zase k cestám
jež nekonečné jsou...

Vím, že marně sním,
příběh končí,
jsme si blíž i dál, já vím...
Když my nemůžem žít spolu
a nemůžem žít zvlášť...
Srdce touží, rozum nedá
tu svou daň si brát...

Nocí vzdálená,
něžná jako dřív
v srdci mém tu bydlíš
a v tom svém jsi ztracená...

Buď tu lásko dál,
chci vidět tvoji tvář
i když rozum tiše říká
co jsem promeškal
když zůstávám...